

Naam: _____

Colofon

Groep8musicals.nl

Copyright tekst © 2013 Willemijn Ooms

Muziek: Martin Verheesen

Zang: Marieke Westenenk

Illustratie: Alex van Koten

Vormgeving menu: Peter Sterke

Alle rechten voorbehouden

www.groep8musicals.nl

Rollen

Rollen	Naam leerling
Juf Jet	
Bart	
Tom	
Maarten	
Sanne	
Kim	
Joyce	
Petra	
Frank	
David	
Mandeg	
Jasper	
Judith	
Jasmijn	
Peter	
Mika	
Lindsey	
Willy- groep ½	
Hanneke- groep 3	
Tineke- groep 4	
Jim- groep 5/6	
Barbara- groep 7	
Frans- directeur	
Mevrouw Bruin	
Meneer Huining	
Pers 1	
Pers 2	
Helga Knurftenburger	
Bigfoot/ Jaap de Jong	
Agent	

De Gesteentetuin, Schokland:

http://www.flevo-landschap.nl/Bezoekerscentra/2/De_Gesteentetuin

De duffe juf

Overzicht rollen per scène maximaal 30 leerlingen														
	Rollen	tekstbeurten	solo zang	leerling	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Juf Jet	114	lied 1,4		x	x	x	x		x			x	x
2	Bart	40			x	x	x	x		x			x	x
3	Maarten	28			x	x	x	x		x			x	x
4	Tom	24			x	x	x	x		x			x	x
5	Sanne	21			x	x	x	x		x			x	x
6	Kim	21			x	x	x	x		x			x	x
7	Joyce	31			x	x	x	x		x			x	x
8	Petra	24			x	x	x	x		x			x	x
9	Frank	32			x	x	x	x		x		x	x	x
10	David	16			x	x	x	x		x			x	x
11	Mandeg	31			x	x	x	x		x		x	x	x
12	Jasper	27			x	x	x	x		x		x	x	x
13	Judith	21			x	x	x	x		x			x	x
14	Jasmijn	21			x	x	x	x		x			x	x
15	Peter	20			x	x	x	x		x			x	x
16	Mika	12			x	x	x	x		x			x	x
17	Lindsey	15			x	x	x	x		x			x	x
18	Willy	16			x				x		x			x
19	Hanneke	35			x				x					x
20	Tineke	22			x				x		x			x
21	Jim	9			x				x		x			x
22	Barbara	23			x				x		x			x
23	Frans	31							x		x			x
24	Mevrouw Bruin	9							x		x			x
25	Meneer Huining	10							x		x			x
26	Pers 1	4									x			x
27	Pers 2	4									x			x
28	Helga Knurftenburger	32	lied 2,4,5			x	x	x		x		x		x
29	Bigfoot / Jaap de Jong	45	lied 4				x	x		x		x		x
30	Agent	3									x			x

De duffe juf

Overzicht rollen per scène minimaal 8 leerlingen														
	Rollen	tekstbeurten	solo zang	leerling	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	juf Jet (dubbelrol met 15)	126	lied 1,4		x	x	x	x		x			x	
2	Bart (dubbelrol met 12)	55			x	x	x	x		x			x	
3	Joyce (dubbelrol met 11)	64			x	x	x	x		x			x	
4	Frank (dubbelrol met 16)	70			x	x	x	x		x		x	x	
5	David (dubbelrol met 14)	36			x	x	x	x		x			x	
6	Mandeg (dubbelrol met 10,17)	54			x	x	x	x		x		x	x	
7	Helga Knurftenburger(dubbelrol met 13)	74	lied 2,4,5			x	x	x		x		x	x	
8	Bigfoot / Jaap de Jong (dubbelrol met 9)	50	lied 4				x	x		x		x	x	
9	Willy (dubbelrol met 8)	16			x				x		x			
10	Hanneke (dubbelrol met 6,17)	37			x				x					x
11	Tineke (dubbelrol met 3)	23			x				x		x			
12	Jim (dubbelrol met 2)	9			x				x		x			x
13	Barbara (dubbelrol met 7)	23			x				x		x			
14	Frans (dubbelrol met 5)	33							x		x			x
15	Mevrouw Bruin (dubbelrol met 1)	9							x		x			x
16	Meneer Huining (dubbelrol met 4)	10							x		x			x
17	Pers 1 (dubbelrol met 6,10)	4									x			
18	Pers 2 (dubbelrol met 3,8)	4												x
19														
20														
21														
22														
23														
24														
25														

De duffe juf

Overzicht rollen per scène minimaal 19 leerlingen														
	Rollen	tekstbeurten	solo zang	leerling	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Juf Jet	114	lied 1,4		x	x	x	x		x			x	x
2	Bart	40			x	x	x	x		x			x	x
3	Maarten (dubbelrol met 27)	28			x	x	x	x		x			x	x
4	Tom (dubbelrol met 25)	24			x	x	x	x		x			x	x
5	Sanne (dubbelrol met 22)	21			x	x	x	x		x			x	x
6	Kim (dubbelrol met 24)	21			x	x	x	x		x			x	x
7	Joyce (dubbelrol met 26)	31			x	x	x	x		x			x	x
8	Petra (dubbelrol met 20)	24			x	x	x	x		x			x	x
9	Frank	32			x	x	x	x		x		x	x	x
10	David	16			x	x	x	x		x			x	x
11	Mandeg	31			x	x	x	x		x		x	x	x
12	Jasper (dubbelrol met 23)	27			x	x	x	x		x		x	x	x
13	Judith (dubbelrol met 30)	21			x	x	x	x		x			x	x
14	Jasmijn (dubbelrol met 19)	21			x	x	x	x		x			x	x
15	Peter (dubbelrol met 21)	20			x	x	x	x		x			x	x
16	Mika	12			x	x	x	x		x			x	x
17	Lindsey (dubbelrol met 18)	15			x	x	x	x		x			x	x
18	Willy (dubbelrol met 17)	16			x				x		x			x
19	Hanneke (dubbelrol met 16)	35			x				x					x
20	Tineke (dubbelrol met 8)	22			x				x		x			x
21	Jim (dubbelrol met 15)	9			x				x		x			x
22	Barbara (dubbelrol met 5)	23			x				x		x			x
23	Frans (dubbelrol met 12)	31							x		x			x
24	Mevrouw Bruin (dubbelrol met 6)	9							x		x			x
25	Meneer Huining (dubbelrol met 4)	10							x		x			x
26	Pers 1 (dubbelrol met 7)	4									x			x
27	Pers 2 (dubbelrol met 3)	4									x			x
28	Helga Knurftenburger	32	lied 2,4,5			x	x	x		x		x		x
29	Bigfoot / Jaap de Jong	45	lied 4				x	x		x		x		x
30	Agent (dubbelrol met 13)	3									x			x

Inhoud

Colofon.....	2
Rollen.....	3
Scene 1 Op school.....	5
Lied 1 De techniek staat voor niets!.....	7
Scene 2 In de bus naar de Noordoostpolder.....	9
Lied 2 Helga's regels	10
Scene 3 Op de Noordpool	13
Lied 3 Ontsnappen	14
Scene 4 Bigfoot.....	20
Scene 5 Ondertussen op school.....	23
Scene 6 Bigfoot en... eh... Jaap en juf Jet.....	25
Lied 4 Nooit opgeven!	25
Scene 7 Hoezo de Noordpool?.....	29
Scene 8 Bij Jaaps vliegtuig	30
Scene 9 Op weg naar huis	32
Lied 5 Helga's regels (reprise).....	32
Scene 10 Goed nieuws	34
Lied 6 Eindlied.....	34

Scene 1 Op school

We zien groep 8 met hun juf, juf Jet. Het is bijna tijd om naar huis te gaan en de les topografie is bijna ten einde.

Juf: Goed, laten we nog een keer alle plaatsen doornemen. Morgen hebben jullie de topotoets, dus wat extra oefenen kan geen kwaad!

Juf pakt een ouderwetse landkaart van de wereld en hangt deze op.

Frank: Juf, waarom gebruikt u het digibord niet? Zo'n kaart is zo ouderwets!

Juf: Frank, ouderwets of niet: zo'n landkaart doet het nog prima. We hebben niet voor alles techniek nodig. En trouwens, die plaatsen liggen nog altijd op dezelfde plek, daar verandert niet zo veel aan in al die jaren.

Mandeg: Nou juf, dat is niet helemaal waar. De plaatsen liggen misschien wel op dezelfde plek, maar sommige landen hebben een andere naam gekregen.

Mandeg loopt naar de kaart en tuurt er even op.

Mandeg: Kijk, hier bijvoorbeeld! Birma heet allang geen Birma meer, maar Myanmar! Hier staat nog Birma, terwijl in 1989 de naam al veranderd is!

Joyce: Hoe kunnen wij dan de goede namen leren? Ik heb Birma geleerd, omdat dat op ons kaartje staat! En nu blijkt heel Birma allang niet meer zo te heten!

Jasmijn: Die kaart is achterhaald!

Juf: Eh... ja, nou....

Frank: Als u een topokaart van internet had gebruikt, dan had er wel gewoon Myanmar gestaan, juf. Die kaarten krijgen om de zoveel tijd een update, deze papieren kaart niet.

Juf: Update? Tja... kijk....

Judith: En u kunt ons altijd om hulp vragen om dat voor u op te zoeken.

Peter: We helpen u graag.

Mandeg: Ja, we weten dat technische dingen niet uw sterkste kant zijn.

Maarten: Juf, u kunt gewoon chillen, wij regelen dat wel voor u. Relax man!

Juf: Jongens, wat lief van jullie. Ja, ik moet toegeven dat ik niet zoveel met computers heb. En ja, de kaart die jullie hebben gekregen is inderdaad wat verouderd.

De bel gaat.

Juf: En dan is het ook alweer tijd. Weet je wat? Laat die topotoets morgen maar zitten.

Gejuich.

Juf: Het is natuurlijk van de zotte dat jullie landen leren met de oude namen! We verzinnen er wel iets op en later dit jaar doen we deze toets alsnog, maar dan met de goede namen! Goed, vergeet niet je spullen mee naar huis te nemen: alles graag van je tafel af. Oh ja, je krijgt nog een briefje mee met de informatie over onze schooltrip naar de Noordoostpolder volgende week. Niet vergeten thuis aan je ouders te geven. Er staat in hoe laat we vertrekken, wat je mee moet nemen enzo. Bart wil jij bij de deur staan en de briefjes uitdelen?

Bart: Briefjes? Juf, kunt u niet beter een mailtje sturen? Briefjes zijn zo uit de tijd! Het is wetenschappelijk bewezen dat mails beter ge....

Juf: Bart, het is tijd om naar huis te gaan. Zullen we deze discussie een andere keer voeren? Deel nu alsjeblieft gewoon de briefjes uit. Jongens, tot morgen!

De kinderen staan op en vertrekken. Bart deelt braaf de briefjes uit. Jasper staat stil en leest het briefje snel door. Tom en David staan naast hem.

Jasper: Gaan we naar een Gesteentetuin in Schokland? Getver! Daar is toch niks aan? Een stel oude stenen bij elkaar!

David: Mij lijkt het wel wat.

Tom: Kop op Jasper. We maken er wel wat van. Het is in ieder geval een dag minder waarop we moeten werken.

Jasper: De Gesteentetuin? Echt een tripje bedacht door onze duffe juf!

Alle kinderen zijn vertrokken. Juf is nu alleen in de klas Ze gaat achter haar bureau zitten en prutst aan haar computer.

Juf: Waar zit dat aan-knopje ook alweer?

Ze frunnikt, loopt om de computer heen, maar krijgt hem niet aan. Ze slaat op de computer, rammelt met de muis, enz. Juf Tineke en juf Barbara komen binnen.

Tineke: Lukt het, Jet?

Juf: Nee, die stomme computer wil niet meewerken. Ik krijg hem niet aan! Ik heb alles al geprobeerd.

Barbara: Laat ons eens kijken.

Tineke en Barbara lopen naar de computer toe, drukken op het aan-knopje, maar er gebeurt niks.

Barbara: Vreemd, er gebeurt niks.

Juf: Dat zei ik toch.

Tineke: Staat je beeldscherm wel aan?

Juf: Kan die uit dan?

Tineke drukt op het knopje van het beeldscherm, maar er gebeurt nog steeds niks. Juf Willy komt binnen met een dienblad met thee kopjes.

Willy: Tijd voor een heerlijk kopje thee, collega's!

Barbara: Momentje, Willy. Jet krijgt haar computer weer eens niet aan de praat.

Willy: Oh, nou aan mij heb je niks! Ik vind het helemaal niks, die computers! Gelukkig hebben we bij de kleuters niet zo'n computerbord. Ik zou niet weten wat ik er mee moet.

Tineke: Digibord, Willy. Je kunt er leuke dingen mee doen hoor! Je moet even oefenen, maar dan weet je ook hoe zo'n bord werkt.

Willy: Als ik in de hogere groepen inval, gebruik ik het digibord als schoolbord. Bord uit: whiteboard stiften er op en je hebt weer een ouderwets bord! Nou ja, hij is alleen niet groen...

Barbara: Dus jij hebt die strepen op mijn bord gezet twee weken terug! Ik krijg ze er amper af!

Willy: Eh... ja.... Ik had per ongeluk een permanente marker gepakt... Sorry...

Juf: Alles leuk en aardig jongens, maar mijn computer wil nog steeds niet. En ik moet vandaag toch echt die trip naar Noordoostpolder boeken. De briefjes zijn mee met de kinderen, dus we gaan volgende week!

Tineke: Frans helpt je toch met het boeken via internet?

Meester Jim en juf Hanneke komen binnen met thee.

Jim: Frans? Maar die is er vandaag niet hoor.

Hanneke: Die heeft een vrije dag, weet je nog? Het staat al twee weken op het bord in de koffiekamer.

Juf: Hij is er niet? Maar hij zou me helpen en het moet vandaag geboekt worden!

Barbara: Ondertussen doet je computer nog steeds niks.

Hanneke loopt naar de computer, kijkt naar beneden en raapt de stekker op.

Hanneke: Misschien moet je de stekker in het stopcontact steken, Jet?

Juf: Eh... ja. Dank je, Hanneke.

Hanneke: Zo, probleem opgelost. Druk nu maar op het aan-knopje en leef je uit!

Juf: Ja, zal ik doen. Hanneke, kun je me misschien ook nog even helpen om...

Hanneke: Jet, ik vind je een hele lieve collega, maar ik help je niet. Ik heb je al zo vaak laten zien hoe je inlogt op het netwerk, via welk icoon op het bureaublad je internet op kunt starten, nu moet je het zelf doen.

Tineke: Ach Hanneke, je kunt Jet toch wel even helpen?

Hanneke: Nee, ik houd mijn poot stijf. Kennis van computers hoort bij je vak, vind ik. Ik wil af en toe best helpen, maar ik moet sinds de komst van de digiborden wel erg vaak 'even helpen'. En dat is niet alleen bij Jet zo...

Tineke: Ja, je moet mij ook wel eens helpen inderdaad.

Barbara: En mij...

Jim: En mij...

Willy: Nou, mij niet hoor!

Barbara: Nee, jij mijdt alles wat met computers te maken heeft. Dat is ook niet zoals het hoort Willy.

Hanneke: Precies, dus vandaag moeten jullie het zelf doen en in de dagen die komen ook. De digiborden hebben we nu al zeven jaar.
Barbara: Zeven jaar alweer?
Hanneke: Ja, zeven jaar. Dus het is hoog tijd dat jullie cursussen volgen om jullie kennis op te krikken. Bijscholen heet dat.

Het is even stil. Hanneke staat op. Jet probeert achter haar computer naarstig in te loggen op het netwerk.

Hanneke: Zo, ik ga naar mijn groep, ik heb nog heel wat nakijkwerk liggen.

Hanneke vertrekt.

Jim: Hanneke heeft wel gelijk.
Tineke: Tja. De kinderen weten beter hoe alles werkt dan ik!
Willy: Dat valt bij mij wel mee hoor. Hanneke overdrijft.
Barbara: Nou... De strepen op mijn bord vertellen een ander verhaal Willy. Nee, ze heeft inderdaad gelijk. Ik weet amper hoe bijvoorbeeld die social media werkt!
Willy: Social wat?
Tineke: Social media. Je weet wel: Twitter, Facebook enzo.
Willy: Waarom moet ik weten hoe dat werkt? Daar heb ik met de kleuters toch niks mee te maken.
Juf: Ja, gelukt!
Barbara: Wat? Het boeken van de trip?
Juf: Nee, inloggen op het netwerk!
Barbara: Nou, dan zal de rest je ook wel lukken. Succes Jet, ik ga weer aan het werk. Tineke, ga je mee? We hebben een bijeenkomst van de projectweekcommissie.
Tineke: Ja, ik kom. Succes Jet, het gaat je vast lukken!

Barbara en Tineke gaan weg. Jim staat op.

Jim: Ik ga ook weer wat doen. Ik ga maar eens kijken welke cursussen we volgend jaar kunnen volgen. Hanneke heeft groot gelijk.

Jim gaat weg.

Willy: Nou, ik vind dat ze zich druk maken om niks. Maar goed, dat is mijn bescheiden mening.
Juf: Eens kijken. Ik heb internet ook op weten te starten. Nu nog de reis naar de Noordoostpolder boeken. Even Googelen.
Willy: Goochelen?
Juf: Googelen! 'Reis naar Noord...'

Er klinkt een geluid van een bal die tegen het raam geschopt wordt. Jet en Willy schrikken zich een ongeluk. Per ongeluk typt Jet wel door.

Willy: Het is ook elke keer weer hetzelfde met die Kim Verbaan uit jouw groep! Net een jongen met dat voetballen.
Juf: Ach, ze bedoelt het goed. Oké, waar was ik? Oh, kijk eens aan: de site is er al. Nu nog even de gegevens invoeren.... Klik op 'verstuur'.... Ik heb in mijn mail een bevestiging gekregen. Nou, dat geloof ik wel hoor. Ik heb geen zin om nu ook nog mijn mail op te moeten starten. Dat is me nu teveel gedoe. En trouwens: een tripje boeken naar de Noordoostpolder kan onmogelijk mis gaan!

Lied 1 De techniek staat voor niets!

Couplet 1; (juf)
Ik werk al jaren in het onderwijs
Omdat ik zo van kinderen houd.
Ik leer ze heel veel op een dag,
Maar vaak voel ik me oud.
Want sinds een aantal jaren,
Moet die computer aan!
En wat ik ook probeer of doe,

Het lijkt altijd fout te gaan.

Refrein:

De techniek staat voor niets
dat wordt heel vaak gezegd
Maar die techniek is voor mij
een dagelijks gevecht!
Ik druk een heel klein knopje in
en meteen hoor ik een knal!
Ik doe echt niks bijzonders
maar verpest het meteen al!
Pang, knetter, flits, stil...
Geen van die machines, doet ooit wat ik wil.

Couplet 2: (leerkrachten zingen samen?)
De vooruitgang mag best stil gaan staan (-1)
Want wij benen alles niet echt bij
Naast het zware lesgeven (-1)
Verwacht men ook nog van mij(+1)
Dat ik leer over techniek
Maar techniek boeit mij niet
Geef mij maar schoolbord en wit krijt
Dan voel ik dat ik geniet!

Refrein

Couplet 3: (leerlingen)
Onze juf is aardig, streng, rechtvaardig
Haar lessen zijn goed, maar missen wat
Ze gebruikt het digibord niet
En dat zijn wij best zat!
Duffe juf, leer nu eens hoe
Je het digibord gebruikt (+1)
De techniek staat voor niets, nietwaar?
Een nieuwe wereld ontluikt!

Bridge: (juf)

Nieuwe dingen leren...
Ik durf eigenlijk niet goed
Ik houd van het oude vertrouwde
Dat weet ik tenminste hoe het moet!

Refrein

Licht uit.

Scene 2 In de bus naar de Noordoostpolder

We zien groep 8 instappen in de bus die klaar staat om hen naar de Noordoostpolder te brengen. Ondanks de wat minder interessante bestemming, heeft groep 8 er wel zin in. De buschauffeur staat bij de bus te wachten tot de kinderen de bus in gaan.

Joyce: Noordoostpolder, here we come!
 Frank: Schokland, Noordoostpolder om precies te zijn, Joyce.
 Joyce: Ach Frank, we hoeven een dag lang niet te werken! Wat maakt het dan uit of we naar Schokland, Schaakland of Schotland gaan? Ik vind alles goed.
 Petra: Hahaha, Schotland! Dat zou wat zijn zeg. Dan heeft de juf straks verkeerd geboekt en komen we uiteindelijk in Schotland uit!
 David: Dan had ik mijn kilt ook in mijn rugzak kunnen doen!

Het wordt stil en iedereen kijkt verbaasd naar David. David wordt rood.

Kim: Heb jij een kilt in je kast?
 David: Eh.... nee.... dat was een.... grapje.... Haha.... Een kilt...

Het blijft even ongemakkelijk stil. David probeert zich wat terug te trekken. Juf Jet komt aanlopen met een lijst in haar handen.

Juf: Zo jongens, even kijken of we iedereen hebben.
Juf Jet roept alle namen af en ieder kind laat even van zich horen.
 Juf: Bart. Maarten. Tom. Sanne. Kim. Joyce. Petra. Frank. David. Mandeg. Jasper. Judith. Jasmijn. Mika. Peter. Lindsey.
 Mooi, we zijn compleet. Oké jongens, de bus in, dan kunnen we gaan.
 Helga: Halt!
 Juf: Pardon?
 Helga: Ich sage 'Halt'! Wir kunnen niecht de bus in voor de regels bekend zijn.
 Jasmijn: Welke regels?
 Maarten: Regels zijn niet relaxed man! Chill...
 Helga: Chill? Nein, geen chill. Luister, mijn naam ist Helga Knurftenburger und dit is mijn bus. Mijn bus, mijn regels.
 Judith: Oké, maar wat zijn de regels dan?
 Helga: Regel einz: met schone schuhe mijn bus in.
 Mandeg: Schuhe? Wat is schuhe?
 Juf: Schoenen, Mandeg. Met schone schoenen de bus in. Helga is volgens mij van oorsprong Duitse.
 Helga: Ja, dat klopt. Ich haal de taal soms door elkaar. Gut, regel zwei: kein geklets in mein bus!
 Kim: Hè? Mogen we niet praten? Juf, dat kan toch niet!
 Juf: Eh, ja Kim. Het is nu eenmaal zo. Dit is de bus waarmee we gaan en Helga bepaalt de regels van haar bus. Fluisteren mag vast wel.
 Helga: Regel nummer drei: kein gefluister in mijn bus! Dat ist zo irritant!
 Jasper: Nou, dit is ook behoorlijk irritant...
 Jasmijn: Naast een duffe juf hebben we nu ook een duffe buschauffeur.
 Helga: Und regel vier: zitten bleiben tijdens die reise!
 Juf: Ah, dat wilde ik zelf ook zeggen! Geen geloop in de bus. Dat is veel te gevaarlijk! Zijn dat alle regels Helga?
 Helga: Fraulein Knurftenburger!
 Juf: Oh, sorry. Zijn dat alle regels, fraulein Knurftenburger?
 Helga: Jawohl.
 Juf: Goed, dan kunnen we de bus in. Even je schoenen controleren jongens!

Iedereen kijkt onder zijn voeten.

Juf: Zijn de schoenen schoon? Prima, dan stappen we nu in. Monden dicht.
 Tom: Kom op jongens. Zo lang hoeven we toch niet in de bus. Het gaat ons vast lukken om stil te zijn.

Ietwat mopperend stapt iedereen in.

Helga: Gut. (*pakt de microfoon van de bus*) Gutenmorgen en welkom in mijn bus. Mein regels sind bekend bij jullie. Ga rustig zitten und geniet van de reise.

De bus vertrekt. Iedereen is stil en staart uit het raam. De reis lijkt lang te duren. Iedereen verveelt zich. Af en toe probeert iemand wat te fluisteren, maar als dat gebeurt roept Helga hard: 'Stil!'. Uiteindelijk geeft iedereen het op en valt in slaap.

Na een tijd stopt de bus. Helga pakt weer de microfoon.

Helga: Achtung bitte! We zijn gearriveerd. Uitstappen iedereen. Vergeet jullie tassen niet und volg mij!

Nog wat slaapdronken stommelt iedereen de bus uit achter Helga aan. Helga pakt een pet van een piloot en zet deze op. Ze staat stil en draait zich om naar de groep.

Helga: Willkommen! Onze reis vervolgt zich in dit vliegtuig. Instappen allemaal!

Frank: Een vliegtuig?

Maarten: Chill man!

Mika: Moeten we vliegen om bij die stenentuin te komen?

Bart: Correctie: gesteentetuin.

Peter: Bart, niet alles hoeft je te corrigeren!

Bart: Dat ben ik niet met je eens. Het is goed om alles correct te zeggen. Bij incorrecte informatie moet ik dat corrigeren. Niemand anders doet het.

Mandeg: Oh nee, hè, Bart door de bocht!

Lindsey: Jongens, houd eens op. We moeten het vliegtuig in van Helga. Kijk even of je schoenen nog schoon zijn.

Alle kinderen checken hun schoenen. Juf Jet loopt naar Helga. De kinderen stappen ondertussen in.

Juf: Fraulein Knuffelbiggen...

Helga: Knurftenburger!

Juf: Ach ja, sorry. Fraulein Knurftjeburger, moeten we echt met een vliegtuig?

Helga: Het is Fraulein Knurftenburger. U heeft de reis geboekt?

Juf: Ja.

Helga: Dan heeft u kunnen lezen dat we een deel van die reise met het vliegtuig gaan.

Juf: Eh... ja...

Helga: Dus klopt alles, nichtwahr?

Juf: Ik denk het... wel... ja.

Helga: Warum staan wij onze tijd hier dan te verdoen? Schnell!

Juf: Oké, het zal wel goed zijn. Ik wist niet dat in de Noordoostpolder ook een vliegveld is.

Iedereen stapt in.

Helga: Gutenmorgen und welkom bij vliegmaatschappij 'Zonniger Reise'! De vliegmaatschappij mit ein glimlach.

Petra: Ik zie geen glimlach.

Helga: Luister, mijn naam ist Helga Knurftenburger und dit is mijn flugzeug. Mijn flugzeug, mijn regels.

Lied 2 Helga's regels

Helga:

Het zal euch nicht verbazen

Was mijn regels sind.

Mijn regels sind sehr einfach.

Dat snapt echt jeder kind.

Refrein (*Helga*):

Eins: schone schoenen in mijn kist

Zwei: geen gepraat, voor wie das nog nicht wist

Drei: Gefluister is verboden tot en met

Mit deze drei regels hebben wij een reis vol pret!

In de lucht, op de grond.
Op de weg, noem maar op.
Helga Knurftenburger staat voor u klaar.
Haar service ist top!

Kinderen:
Het zal ons niet verbazen.
Wat haar regels zijn.
Haar regels zijn eenvoudig.
Dat snapt echt ieder kind.

Refrein (*iedereen*):
Eins: schone schoenen in mijn kist
Zwei: geen gepraat, voor wie das nog nicht wist
Drei: Gefluister is verboden tot en met
Mit deze drei regels hebben wij een reis vol pret!
In de lucht, op de grond.
Op de weg, noem maar op.
Helga Knurftenburger staat voor u klaar.
Haar service ist top!

Helga (*burg: andere melodie o.i.d.*):
Und wie sich nicht an mein regels houdt
Spreek ik persoonlijk aan.
Diegene kan wat mir betreft.
Die reise verder lopend gaan!

Refrein (*iedereen*):
Eins: schone schoenen in mijn kist
Zwei: geen gepraat, voor wie das nog nicht wist
Drei: Gefluister is verboden tot en met
Mit deze drei regels hebben wij een reis vol pret!
In de lucht, op de grond.
Op de weg, noem maar op.
Helga Knurftenburger staat voor u klaar.
Haar service ist top!

Helga: Stil!!

Iedereen is direct stil. Het vliegtuig is in de lucht. De reis verloopt vlot. Na een paar uur pakt Helga de microfoon.

Helga: Lieber klanten! Wier sind bijna op onze bestemming. Maak uw riemen gut vast, dan gaan wij landen.
Juf: Jongens, jullie horen fraulein Knurftenburger...
Helga: Knurftenburger!
Juf: Eh, ja, wat zij zegt. Maarten, jij moet ook je riem omdoen.
Maarten: Ach juf, chill. Het komt goed, relax!
Sanne: Maarten, wat ben je toch lekker relaxed! Kun je mij dat niet leren?
Maarten: Chill, Sanne. Nu niet.
Helga: Stil! Ik moet mij concentreren!

In alle stilte laat Helga het vliegtuig dalen, maar er gaat wat mis. Het vliegtuig landt, maar er klinkt een harde knak en een hoop gekraak.

Helga: Eh, wir sind geland.
Judith: Ging dat wel goed, fraulein Knurftenburger?
Peter: Het klonk niet goed.
Tom: Dat gekraak was vast niet de bedoeling.
Helga: Het komt wel gut. Ik kijk even of er iets stuk is.
Kim: Ik help wel even.

Helga en Kim willen het vliegtuig verlaten. Als de deur open gaat, gilt Kim.

Juf: Kim, wat is er?
 Maarten: Hé, doe die deur dicht. Ik krijg koude voeten!
 Sanne: Chill, Maarten, relax.
 Kim: Juf?
 Juf: Ja?
 Kim: De Noordoostpolder is toch niet zo heel ver van onze school vandaan?
 Bart: 156,8 kilometer op precies te zijn.
 Kim: Bart, kan 156,8 kilometer verderop een dik pak sneeuw liggen?
 Bart: Hypothetisch kan dat, maar aangezien het hartje zomer is, is dat op dit moment zeer onwaarschijnlijk.
 David: Ik zie buiten toch echt sneeuw liggen...
 Kim: Juist.
 Jasmijn: Sneeuw? In Schokland?
 Jasper: Maar ik heb mijn winterjas niet bij me!
 Maarten: Mijn Birckenstocks kunnen niet tegen sneeuw hoor.
 Mika: En ik heb het al zo snel koud...
 Juf: Sneeuw? Hoe kan dat? Fraulein Kufferburger.
 Helga: Knurftenburger!
 Juf: Waar zijn we?
 Helga: Wat denk u zelf? Op die Noordpool natuurlijk!
 Joyce: De Noordpool?
 Helga: Ja, das was de eindbestemming, zoals jullie juf geboekt heeft.
 Mandeg: Juf?
 Judith: Hier heeft mijn moeder geen toestemming voor gegeven hoor!
 Bart: Het is hypothetisch wel mogelijk dat in de zomer sneeuw op de Noordpool ligt. Als we de feiten bekijken is de kans groot dat we op de Noordpool zijn.
 Petra: En nu?

Iedereen kijkt verwachtingsvol naar de juf. Zij kijkt de kinderen radeloos aan.

Juf: Ik weet het niet.
 Lindsey: U weet het niet? U heeft blijkbaar een fout gemaakt.
 Peter: En u zegt altijd tegen ons: "Als je een fout maakt, moet je die verbeteren."
 David: Maar hoe verbeter je dit?
 Maarten: Gewoon, doorvliegen naar een tropisch oord en daar een paar dagen blijven. Dan warmen mijn voeten tenminste weer op.
 Tom: Dat kan natuurlijk niet, Maarten. Juf, kunnen we niet gewoon terugvliegen en een andere keer naar de Noordoostpolder gaan?
 Juf: Tom, dat is een goed idee. Fraulein Burgenknurfter?
 Helga: Knurftenburger!
 Juf: Eh, ja dat bedoel ik. We willen graag terug.
 Helga: Ja, das wil ik ook.
 Joyce: Waar wachten we dan nog op?
 Helga: Wir wachten op een vliegtuig was niet stuk ist.
 Mandeg: Is het vliegtuig stuk?
 Helga: Ja, und het is niet zo eins zwei drei gerepareerd.
 Jasmijn: Waarom niet?
 Helga: Omdat mijn navigatiemeters blijkbaar nicht gut functioneerden. We sind nicht bij het vliegveld geland, maar ergens op die Noordpool. Ik weet nicht waar.
 Tom: Dus er is niemand in de buurt die ons kan helpen?
 Frank: Nou, dat is mooi. En wat doen we daaraan?
 Tom: Misschien moeten we fraulein Knurftenburger eerst laten uitzoeken wat er stuk is en wat ze nodig heeft. Daarna kunnen we bespreken wie wat gaat doen.
 Petra: En wat doen wij in de tussentijd?
 Kim: Sneeuwballengevecht!!

De kinderen rennen joelend het vliegtuig uit. Maarten en Bart blijven zitten. Helga gaat ook naar buiten.

Maarten: Dat is mij te koud, ik blijf hier!

Scene 3 Op de Noordpool

Al snel komen de kinderen terug het vliegtuig in gerend. Ze bibberen van de kou.

David: K-k-k-k-kou-koud!
Peter: Maar goed dat je je kilt niet aan hebt.

De kinderen lachen. David bloost.

Mandeg: Het is daarbuiten nog kouder dan in de vriezer bij ons thuis!
Bart: Tja, dat lijkt me logisch aangezien we op de Noordpool zijn geland! Op een mooie zomerse dag is de gemiddelde temperatuur op de Noordpool rond het vriespunt. 's Winters is dat zo'n 30 graden onder nul. Ik vermoed dat het nu zo'n -10 graden is.
Joyce: K-k-koud!!!
Bart: Als je de huidige temperatuur vergelijkt met die op de Zuidpool, dan is het hier nog warm. Daar is de gemiddelde temperatuur zo'n -49 graden Celcius.
Peter: Maar goed dat we eigenlijk naar de Noordoostpolder zouden gaan en niet naar de ZUIDoostpolder!

Alle kinderen kijken de juf aan.

Juf: Ja, eh, sorry jongens. Blijkbaar heb ik iets verkeerd gedaan tijdens het boeken van de reis. Ik keek op internet en...
Frank: Internet? En dat deed u helemaal alleen?
Lindsey: Geen wonder dat het verkeerd is gegaan.
Judith: We hebben al zo vaak gezegd dat u daar hulp bij moet vragen. Wij willen wel helpen als het gaat om computers enzo.
Juf: Ja, ik weet het.
Petra: Nou, het is gebeurd en we zijn nu hier. Wat kunnen we doen om weer terug te komen?
Tom: *(heeft in het vliegtuig dekens gevonden)* Ik denk dat we eerst maar eens moeten opwarmen. Met koude tenen nadenken, lukt mij niet.

Iedereen slaat een deken om zich heen.

Kim: Goed, ik denk dat we er eerst achter moeten komen wáár op de Noordpool we zijn beland. Misschien zijn we wel vlakbij het vliegveld terecht gekomen en zijn daar mensen die ons kunnen helpen.
Maarten: Juf, kijkt u even op uw navigatie van uw mobiel, dan weten we zo waar we zijn.

Juf Jet graait in haar tas en haalt een zeer oude mobiel uit haar tas.

Juf: Navigatie? Eh, even zoeken hoor. *(rommelt wat met haar mobiel)*.
Mandeg: Juf! Dat is een mobiel uit de vorige eeuw!
Judith: Fijn hoor, geen smartphone, geen navigatie.
Joyce: Wat? Geen smartphone?
Juf: Smartwat?
Iedereen: Smartphone!
Juf: Eh, nee?
Mika: Een smartphone is een soort kleine computer waar je apps op kunt installeren.
Juf: Apps?
Sanne: Apps ja. Apps waar je bijvoorbeeld het nieuws op kunt volgen, of kunt facebooken, twitteren, what's appen...
Juf: Ik heb echt niks begrepen van wat je net zei.
Jasper: Dat maakt niet uit. Feit is dat we niks hebben aan die mobiel, want ik zie ook dat er geen bereik is. We kunnen dus ook niemand bellen.
Bart: Natuurlijk is er geen bereik: we zitten op de Noordpool waar geen zendmasten zijn neergezet. En daarnaast, als de juf wel een smartphone had gehad, hadden we niks aan de navigatie gehad hoor. Een app van een kompas helpt hier niet, want de naald van het kompas zou recht naar beneden wijzen.
Joyce: Waarom dan?
Bart: Omdat we dichtbij, of misschien zelfs wel op het magnetische noorden staan. Omdat we op het punt staan waar de naald naartoe zou moeten wijzen, raakt het kompas in de war en

wijst de naald naar beneden. Op de Zuidpool, of liever Antarctica, wijst een kompasnaald naar boven.

Joyce: Goh, nooit geweten.

Het is even stil. Opeens klinkt er een flinke knal. Iedereen schrikt.

Jasmijn: Wat was dat?

Joyce en Petra: We zakken door het ijs!!! (klimmen in elkaar)

Tom: Nou, dat zal wel meevallen.

Bart: Nou, theoretisch gezien kan....

Peter: Het is fraulein Knurftenburger. Ze probeert het vliegtuig te repareren, maar dat lukt volgens mij nog niet echt.

De deur gaat open en Helga stapt naar binnen. Haar haren staan overeind, ze zit onder de vlekken enz.

Joyce en Petra: De verschrikkelijke sneeuwman!! (klimmen weer in elkaar)

Kim: Nou, doe even normaal zeg!

Peter: Het is fraulein Knurftenburger.

Mandeg: Wat is er gebeurd fraulein Knurfentburger?

Helga: Ik heb het alleen maar erger gemaakt, ben ik bang.

Judith: Erger?

Helga: Jawohl. Ik heb die stang kapot gemaakt.

Juf: Welke stang?

Mika: Maakt dat wat uit? Een kapotte stang is in ieder geval niet goed.

Lindsey: En nu?

Helga: Und jetzt heb ik niets om die stang te kunnen reparieren.

Jasper: Dus we zitten hier vast?

Helga: Ja.

Frank: Voor hoelang?

Helga haalt haar schouders op.

Sanne: Maar we zouden aan het einde van de dag weer gewoon thuis zijn! Onze ouders staan straks op ons te wachten bij school!

Petra: Dan staan ze daar voor niets.

Tom: Oké, we komen dus wat later thuis dan gepland. Maar we moeten toch iets doen om thuis te komen?

Mika: Ja, maar wat?

Lied 3 Ontsnappen

1.

Op de Noordpool staat een vliegtuig
Maar dat vliegtuig hoort daar niet thuis.
Het is een vreemde eend in de bijt.
En die eend wil dolgraag naar huis!

Maar hoe kom je weg van de Noordpool
Als de stang gebroken is?
Een stang die erg belangrijk
En misschien wel cruciaal voor ons is?

Refrein:

Dit uitje loopt iets anders dan we hadden verwacht.
Het uitje verandert in een ware overlevingstocht!
We moeten bikkelen, samenwerken, opstaan en weer doorgaan.
Elkaars talenten benutten en vliegensvlug aan de slag gaan.
Want wij willen naar huis,
Naar huis,
Dolgraag naar huis toe!

2.

In dat vliegtuig zit een juffrouw
Die slecht met computers omgaat.
Een druk op een verkeerder knop en
De Noordpool is het resultaat!

En hoe kom je weg van de Noordpool
Als de stang gebroken is?
Een stang die erg belangrijk
En misschien wel cruciaal voor ons is?

Refrein.

3.

En hoe kom je weg van de Noordpool
Als de stang gebroken is?
Een stang die erg belangrijk
En misschien wel cruciaal voor ons is?

Refrein.

Frank: Ja, we kunnen nou wel een liedje zingen, maar daar komen we niet mee thuis!
Jasmijn: Valt het jullie op dat het in het vliegtuig ook langzaam kouder wordt?
Helga: Die stang was die stang van de verwarming.
Petra: Maar als die stang alleen voor de verwarming diende, dan kunnen we toch wel vliegen?
Helga: Ja, dat zou kunnen, maar die stang zat verbonden aan die stang van de stuurknuppel.
Bart: Dat is een onlogische constructie! Wat is de op onderzoek gebaseerde gedachte achter deze constructie?
Kim: Bart, houd eens op! Het maakt niet uit waarom dit zo is gemaakt, het maakt mij uit dat we hier langzaam zullen bevriezen!
Mandeg: Echt? Oh nee!
Juf: Jongens, houd de dekens dus goed om je heen. Ga dicht bij elkaar zitten, dan houden we elkaar warm. Fraulein Klungelbunzel...
Helga: Knurftenburger!
Juf: Ja, dat. Wat kunt u doen om dit vliegtuig te repareren? Wat heeft u daarvoor nodig? En wat kunnen wij doen?
Helga: Das sind een heleboel vragen. Ik heb een nieuwe stang nodig. Ik weet dat ze op het vliegveld zo'n stang hebben, maar ik weet niet hoe ver het vliegveld is vanaf hier.
Tom: Dus eigenlijk moeten we als eerste weten waar op de Noordpool we zijn.
Helga: Ja.
Sanne: En hoe komen we daarachter?
Peter: Als de juf een smartphone had gehad, hadden we op haar gps kunnen kijken.
David: Ja, maar dat heeft ze niet, dus moeten we iets anders verzinnen.
Bart: Nee David, zoals ik net al zei...
David: Ach, houd je mond.
Mika: Als we nou vier groepjes maken. Iedere groep loopt een stuk van het vliegtuig af. Iedere groep neemt een andere kant natuurlijk. Na bijvoorbeeld 200 stappen kijken de groepen om zich heen om te zien wat er te zien is. Daarna komt iedereen terug en kijken we of een groepje iets heeft gezien waar we wat aan hebben.
Jasper: Mika, een briljant idee, man!
Peter: Ik had het niet beter kunnen bedenken.
Juf: Het is het proberen waard. Maar die groepjes moeten wel bij elkaar blijven! Ik wil geen kinderen verliezen op de Noordpool!
Maarten: Juf, relax! Dit komt helemaal goed.
Judith: Oké, groepen maken dus. We zijn met z'n zestienen, met de juf erbij, zeventien. Als we nou vier groepjes van twee maken. Die groepjes gaan op weg en als ze terug zijn, kunnen de andere groepjes op pad.
Jasmijn: Slim! Zo kun je tussendoor nog proberen wat op te warmen in het vliegtuig.
Joyce: Oké, doen we. Petra en ik gaan wel eerst als groepje. Wie nog meer?
Petra: Als eerste? Joyce, is dat wel handig?
Joyce: Niet zeuren Peet, er is werk aan de winkel. Ik wil zo snel mogelijk naar huis!
Tom: Kim en ik zullen ook als eerste gaan.
Peter: Mika, wij dan ook?

Mika knikt.

Lindsey: Oké David, dan zijn wij het laatste groepje. Jij wilt tenslotte ook snel terug naar je kilt!
Iedereen lacht.

Mandeg: Goed, dat is geregeld. Wat spreken we precies af?

Kim: Elk groepje loopt precies 200 stappen rechtdoor. Daar sta je stil, je kijkt om je heen of je iets of iemand ziet die kan helpen. Daarna komt elke groepje terug en hoort iedereen in het vliegtuig of er iets is gezien.

Helga: Sehr gut!

Judith: Oké, ik doe de deur van het vliegtuig open. Ga er snel doorheen, dan kan de deur ook snel weer dicht. Hoe warmer het hier blijft, hoe beter!

Judith doet de deur open. De groepjes gaan het vliegtuig uit en de deur sluit weer achter hen.

Judith: En dan nu: afwachten maar!

Juf: Jongens, dicht bij elkaar gaan zitten.

Iedereen kruipt bij elkaar, houdt elkaar warm, enz. Het is stil in het vliegtuig.

Frank: Juf?

Juf: Ja Frank?

Frank: Op de Noordpool leven toch ook ijsberen?

Het is stil.

Mandeg: Juf?

Juf: Eh... Ja, ik geloof dat er ijsberen leven.

Bart: Dat is correct. De ijsbeer is de koning van de Noordpool. Gemiddeld wordt een ijsbeer tussen de 190 en 240 centimeter. Mannetjes worden langer dan vrouwtjes. Wanneer iemand te dicht in de buurt van een ijsbeer komt, kunnen ze doden. Overigens gebeurt het omgekeerde vaker, het zijn vooral mensen die ijsberen doden. Wanneer een ijsbeer een mens aanvalt, blijkt het vaak een jonge beer of een moederbeer met jongen te zijn. Dat komt omdat zij de meeste moeite hebben om voedsel te vinden.

Juf: Bart, dat is wel genoeg informatie. Dank je wel.

Bart: Maar juf, op internet...

Juf: Dank je wel Bart!

Het is stil.

Jasmijn: Hoe lang zijn ze al weg?

Maarten: Geen idee.

Jasmijn: Volgens mij zijn ze al best lang weg.

Maarten: Geen idee.

Jasmijn: Ze hadden al terug moeten zijn.

Maarten: Geen idee.

Het is weer stil.

Sanne: Ik krijg het koud.

Jasper: Ik ook.

Juf: Sla de deken nog eens goed om je heen jongens.

Het is weer stil. Opeens horen we getik. Het begint zachtjes, maar wordt steeds harder.

Maarten: Wat is dat?

Jasmijn: Aah! Een ijsbeer!

Bart: Dat is nonsens! Een ijsbeer maakt geen tikgeluid.

Jasmijn: Oh nee, wat is het dan?

Bart: Het is.. eh...

Mandeg: Nou, kom op meneertje 'ik weet alles'! Nu ben je niet zo slim als je denkt hè?

Juf: Jongens, rustig, geen ruzie maken. Ik zal gaan kijken.

Jasper: Doe voorzichtig juf.

Het getik gaat door. De juf staat op, loopt richting de deur en opent langzaam de deur. In de deuropening staat een wit figuur, overdekt met sneeuw, ijspegels, enz. Iedereen gilt.

Sanne: Aaah!! De verschrikkelijke sneeuwman! Eet ons niet op!
Mandeg: Juf, help! Wat is dat?
Jasper: Juf, doe de deur dicht!
Frank: Ja, laat hem niet binnen komen!
Juf: Waar zijn mijn leerlingen, schurk?!

Juf Jet slaat de 'verschrikkelijke sneeuwman'. Die schreeuwt het uit van de pijn en de kou.

Helga: Auw! Niet doen! Ich ben het!
Juf: Fraulein Knuffelbunny?
Helga: Kurftenerburger!! Laat mij binnen!

De kinderen helpen Helga naar binnen. Ze wordt warm gewreven en de sneeuw en het ijs worden van haar afgehaald. We zien een blauwbekkende Helga staan.

Bart: Een duidelijk geval van 'hypothermie'.
Sanne: Van wat?
Bart: Hypothermie: onderkoeling. Hypothermie is een toestand waarbij de centrale lichaamstemperatuur (de hoogste temperatuur midden in de romp) van een persoon zover is gedaald dat de normale stofwisseling in gevaar komt.
Frank: Ja, je bent een wandelende wikipedia. Kom nou maar helpen!
Juf: Wat is er gebeurd, fraulein Kn fraulein?
Helga: Ik was die stang aan het repareren, maar mijn handen waren zo koud. Ik kon niets meer oppakken. Ik kwam terug naar de deur, maar die deur kon niet meer open door de kou. Ik heb toen maar die stang gepakt und zo hard mogelijk tegen het vliegtuig geslagen.
Mandeg: Dus dat was dat getik wat we hoorden.

Er klinkt gebonk bij de deur.

Juf: Wat nu weer?

Juf Jet opent de deur. Lindsey en David komen binnen. Ook zij hebben het erg koud.

Juf: Kom op jongens, geef ze even flink wat dekens.
Judith: En? Hebben jullie iets gezien?
Lindsey: Nee, niks.
David: Het is sneeuw, sneeuw en nog eens sneeuw.
Lindsey: We zijn 200 stappen in die (wijst) richting gegaan. Gelukkig konden we terug onze voetstappen volgen naar het vliegtuig.
David: Alles lijkt hier op elkaar, alles is wit!
Judith: Geen geluk dus.
David: Nee, sorry.

Opnieuw gebonk. Juf Jet doet open en Tom, Kim, Petra en Joyce komen binnen.

Sanne: En?
Kim: Niks.
Petra: Bij ons ook niet. Alleen sneeuw, een heleboel sneeuw!
Joyce: Nou, op een gegeven moment dachten we wel wat te horen.
Judith: Wat dan?
Petra: Joyce, houd je mond! Dat geloven ze toch nooit!
Sanne: Wat geloven we niet?
Jasper: Nu willen we het helemaal weten!
Joyce: We hoorden gezang.
Frank: Gezang? Wat voor gezang?
Joyce: Kerstliedjes...

Iedereen kijkt Joyce aan.

Joyce: Ja, je weet wel: Jingle bells, jingle bells, jingle all the way!
 Maarten: Kerstliedjes op de Noordpool. Chill!
 Jasmijn: De Kerstman?
 Petra: We hoorden het maar heel even hoor. En toen was het weer weg. We hebben het vast verkeerd gehoord. De wind, je weet wel...
 Joyce: Nee, we hebben het echt goed gehoord. Ik weet het zeker!
 Tom: Maar, je hebt niks gezien?
 Petra: Nee.
 Tom: Geen kerstelfjes die ons kunnen helpen?

Iedereen lacht.

Joyce: Nee, we hebben niks gezien.
 Maarten: Dus we schieten hier niks mee op!
 Juf: Wacht, we hebben Peter en Mika nog. Die zijn nog niet terug.
 Kim: Misschien is het een goed teken dat ze nog niet terug zijn.
 David: Misschien.
 Lindsey: Misschien ook niet.
 Kim: Hoe bedoel je?
 Lindsey: Nou, stel dat ze een stel gevaarlijke mensetende pinguïns tegen zijn gekomen!
 Bart: Pinguïns leven niet op de Noordpool Lindsey. Zij leven op Antarctica.
 Judith: Bart, houd op!
 Bart: Maar het is zo!
 Judith: Dat zal dan wel zo zijn, maar je helpt ons er niet echt mee!
 Petra: Ja, kom liever met een oplossing voor de kou! Ik voel mijn tenen niet meer!
 Maarten: Wil je mijn Birckenstocks even aan? Lekker warm, hahaha!
 Joyce: En dat helpt ook niet, Maarten!
 Maarten: Ach, chill toch man. We komen echt wel weer thuis.
 Joyce: Oh ja? Hoe dan?
 Maarten: Alles lost zich vanzelf wel weer op. Echt waar.
 Joyce: Ja, maar hoe?!?! Als je dat er dan ook meteen even bij vertelt, kunnen we tenminste echt naar huis! Je zegt van alles, maar doet niks!
 Juf: Joyce, rustig nou maar.
 Joyce: Nee juf, ik ben niet rustig, ik doe niet 'chill'! Ik wil naar huis!
 Juf: Dat snap ik. Iedereen wil naar huis, maar ruzie maken met elkaar zorgt daar niet voor.
 Jasmijn: Maar wat dan wel?
 Helga: Ein neue stang...
 David: Laat ik die nou thuis in mijn andere broek hebben gelaten.
 Mandeg: In je kilt, bedoel je zeker?

Iedereen lacht. Opeens horen we gebonk en geschreeuw buiten het vliegtuig. Frank kijkt door het raampje naar buiten.

Frank: Peter en Mika! Juf, doe de deur open, snel! Er zit iets achter hen aan!

De meisjes gillen. Juf Jet doet de deur open. Peter en Mika rollen naar binnen.

Peter: Deur dicht! Doe de deur dicht!
 Mika: Snel! Schiet op!

Iedereen helpt mee de deur dicht te doen. Ze zitten elkaar daarbij in de weg, waardoor het even duurt voor de deur dicht gaat. We zien iets of iemand naar de deur toe rennen. Het brult en krijst, met de armen in de lucht. Net op tijd gaat de deur dicht. We horen een bonk. Alle kinderen, de juf en ook Helga, zitten tegen de deur aan en kijken angstig om zich heen. Aan de andere kant van de deur gaat het gebonk en gekrijs nog even verder. Uiteindelijk wordt het stil.

Peter: De verschrikkelijke sneeuwman...
 Judith: Ja, haha, Peter. Grappig.
 Mika: De verschrikkelijke sneeuwman...
 Jasmijn: Dat hebben wij ook al twee of drie keer gedacht.
 Bart: De verschrikkelijke sneeuwman is een mythe...
 Peter: Toch hebben we hem gezien.

Sanne: Jongens, ik vind het eng!
Maarten: Ach Sanne, relax, chi... Ach, laat ook maar: ja, ik vind het ook eng!!
Petra: Wat is een verschrikkelijke sneeuwman?

Iedereen kijkt naar Bart.

Bart: Wat? Ik mocht toch niks meer zeggen? Net zei Lindsey nog dat al die informatie niet hielp!
Tom: Kom op Bart. Wat Lindsey bedoelde was dat je soms ongevraagd informatie geeft waar we op dat moment niks aan hebben. Zoals net over die pinguïns. Informatie over de verschrikkelijke sneeuwman zou op dit moment wel handig zijn. Zeker als die sneeuwman echt ergens rond ons vliegtuig loopt.
Bart: Vooruit dan maar. De yeti, migyur of verschrikkelijke sneeuwman, een vermeende reusachtige primaat in de Himalaya, is uiterlijk verwant aan de hypothetische Bigfoot uit Amerika, wordt door de wetenschap nog steeds als een mythe beschouwd. Dit is echter niet het geval onder de lokale bevolking, die er nog steeds echt van overtuigd is dat hij bestaat.
Jasper: Himalaya? Maar dat is helemaal niet hier!
Sanne: Gelukkig. Ik vind het meteen al minder eng.
Mika: Maar die Bigfoot dan? Misschien is dat hem wel.
Lindsey: Hoe ziet zo'n sneeuwman er dan uit?
Bart: Bigfoot (de Indiaanse naam luidt Sasquatch, dat 'wildeman' betekent) is een veronderstelde primaatsoort uit de Verenigde Staten en Canada, en zou - indien hij leeft - er een zijn, die net als de mens rechtop kan lopen, met een volwassen lengte van 1,80 tot zo'n 2,50 meter en een geschat gewicht van 100 tot 450 kg.
Peter: Hij liep rechtop.
Mika: Ja, maar of hij meer dan 100 kilo is, dat heb ik niet gezien.
Mandeg: En daarnaast zitten we op de Noordpool, niet in Amerika of Canada. Volgens mij kan het geen Bigfoot zijn.
Helga: Maar wat is het dan wel?

Iedereen kijkt naar Bart.

Bart: Ik... ik... ik weet het niet.
Sanne: Je weet het niet?
Joyce: Bart heeft geen antwoord? Dat is nog nooit voorgekomen.
Sanne: Nu vind ik het gewoon weer eng!
Tom: Ondertussen is het buiten nog steeds stil. Ik denk dat hij weg is.

Iedereen kijkt door de ramen. Niemand ziet de Bigfoot.

Juf: Jongens, laten we er maar eens een nachtje goed over slapen. Morgen zal alles er weer beter uitzien en krijgen we vast een goed idee hoe we hier wegkomen.
Maarten: Slapen? Maar het is nog licht!
Bart: In principe ligt boven de Noordelijke Poolcirkel het gebied waar de zon gedurende een aantal nachten rond 21 juni niet meer onder gaat, de zogenaamde middernachtzon. Hoe noordelijker men komt hoe meer nachten het betreft. Het zal dus niet donker worden.
Tom: Kijk Bart, daar hebben we wat aan. Dank je wel voor de informatie.
Juf: Dus jongens. Ga lekker liggen, dicht bij elkaar voor de warmte. Morgen kijken we verder. Slaap lekker.

Iedereen gaat liggen en valt in slaap.